

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/409/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215848
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715215848.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobcu mBank SPÓLKA AKCYJNA so sídlom Senatorska 18, Warszawa, 00-950, Poľská republika, identifikačné číslo: 001254524, podnikajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky so sídlom organizačnej zložky Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpeného spoločnosťou Bartošík Šváby s.r.o. so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049, proti žalovanej H. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. F. XXXX/XX, XXX XX P., občianke SR, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 815,62 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej H. X. trovy konania vo výške 504,11 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalovanej Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Rybár, s.r.o. - IBAN SK55 8360 5207 0042 0263 3015.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou dňa 6.10.2015 žiadal zaviazat' žalovanú na zaplatenie 815,62 Eur s príslušenstvom. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“ pod reg. č. zmluvy 520700-4201208797/8360, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej hotovostný úver. Úver bol úročený dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 16,50%. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru podľa Zmluvy. Podľa výpisu z účtu žalovanej ku dňu 14.2.2013 je žalovaná v omeškaní so zaplatením istiny vo výške 815,62 Eur. Žalobca žalovanú viackrát vyzýval na zaplatenie dlhu. Žalobca odstúpil od zmluvy podľa bodu 2.3.5. všeobecných obchodných podmienok, ako aj podľa § 506 Obchodného zákonníka. Istina pohľadávky vo výške 815,62 Eur pozostáva z pohybov na účte z dôvodu čerpania úveru žalovanou, pripočítaných úrokov v zmysle bodu 6.5. zmluvy o úvere a zo splátok (ak boli vykonávané), prípadne z automatických splátok úveru a poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov, na ktorý odkazuje bod 2.4.1 všeobecných obchodných podmienok.

Žalobca od zmluvy odstúpil 29.9.2012. Žalovaná si zásielku prevzala dňa 5.10.2012, čo preukazuje aj doručienka, kópiu ktorej žalobca pripojil. Žalovaná čerpala prostriedky z úverového rámca vo výške 2.380 Eur v období od 25.1.2009 do 22.2.2010. Žalovaná na účel splatenia úveru poukázala v období od 23.2.2009 do 14.2.2013 celkove 47 platieb, spolu vo výške 2.803,38 Eur. Následne nebola vykonaná žiadna platba, preto je zostatok úveru vo výške 815,62 Eur. Žalobca si uplatnil aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania a na náhradu trov konania.

Právny zástupca žalovanej predložil 11.3.2016 do spisu vyjadrenie. Vo vyjadrení poukázal na ustanovenie § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka, § 457 Občianskeho zákonníka, § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 107 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že žalobca v žalobe deklaruje, že k odstúpeniu od zmluvy došlo 29.9.2012. Žalobca mal vedomosť komu list adresovať, takže vedel u koho sa mal dovolávať vydania plnenia. Právo na vydanie plnenia v súvislosti s odstúpením od zmluvy podľa tvrdení žalobcu mohlo byť prvýkrát uplatnené najneskôr deň po odstúpení, t.j. 30.9.2012. V ten istý deň začala plynúť aj 2-ročná subjektívna premlčacia lehota. Žaloba bola podaná až 2.10.2015. V čase podania došlo k uplynutiu vyššie spomenutej dvojročnej subjektívnej lehoty. Listom zo dňa 29.9.2012 žalobca oznámil žalovanej poslednú výstrahu, podľa ktorej ak žalovaná neuhradí predmetnú čiastku, žalobca od zmluvy odstúpi s účinnosťou k nasledujúcemu dňu po márnom uplynutí 7-dňovej lehoty na uhradenie dlhu, počítanej odo dňa doručenia výzvy, čo by pripadalo na dátum 13.10.2012. Ak by súd bral do úvahy tento dátum ako rozhodujúci pre začiatok plynutia premlčacej doby, došlo by nielen k uplynutiu subjektívnej 2-ročnej, ale aj objektívnej 3-ročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka.

Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 17.3.2016 poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/41/2014 zo dňa 4.11.2014. Krajský súd v Prešove sa nestotožňuje s argumentáciou, podľa ktorej by sa mali účinky odstúpenia od zmluvy o úvere odvádzať od ustanovenia § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka s tým, že by na jeho základe mala byť zmluva zrušená od začiatku. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci vedenej pod sp.zn. 11Co/111/2014. Podľa žalobcu výlučná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka na všetky spotrebiteľské zmluvy je v rozpore so zásadou právnej istoty ako základným princípom právneho štátu. Poukázal na ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.4.2015, ktorou novelou bola zavedená posledná veta v znení „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Podľa právneho zástupcu žalobcu v čase uskutočnenia právneho úkonu, ktorým žalobca odstúpil od zmluvy, nebola do ustanovenia § 52 ods.2 ešte začlenená jeho posledná veta, ktorá určuje primárnu aplikáciu Občianskeho zákonníka, preto žalobca odôvodnene predpokladal, že aj účinky odstúpenia od zmluvy nastali v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Právny úkon vykonaný v roku 2012 by nemal byť posudzovaný podľa novej (aktuálnej) právnej úpravy, a to nielen s poukazom na zásadu zákazu retroaktivity, ktorá má garantovať princíp právnej istoty.

Právny zástupca žalobcu písomným podaním zo dňa 14.4.2016 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 13.5.2016 a žiadal vo veci rozhodnúť vo svojej neprítomnosti.

Právny zástupca žalovanej a žalovaná sa na pojednávanie dostavili riadne a včas. Súd preto vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia k návrhu na začatie konania a je toho názoru, že v celom rozsahu je potrebné na túto zmluvu, ktorá bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou aplikovať ustanovenia jednak Občianskeho zákonníka a taktiež zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy a takisto zákona o ochrane spotrebiteľa. Z celej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o vzťah spotrebiteľský, nakoľko poskytovateľ úveru bol bankový subjekt podnikajúci v oblasti jednak bankovníctva a poskytovania spotrebných úverov a odporkyňa bola bežnou spotrebiteľkou berúcou si uvedený úver na svoje výlučné osobné potreby. Aj v zmysle ustálenej judikatúry poukázal na tie skutočnosti, že keďže došlo k odstúpeniu od zmluvy, je potrebné, aby sa na odstúpenie od zmluvy, keďže sa jedná o spotrebiteľský vzťah, aplikovali ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie Obchodného zákonníka, preto odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Opäť namietol premlčanie, lebo do podania žaloby uplynula 2-ročná premlčacia lehota. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice sp.zn. 6Co/689/2014, Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co/241/2015 a Krajského súdu Žilina sp.zn. 8Co/311/2015, keď všetky tieto súdy vyhodnotili podobný vzťah ako občiansko-právny zaujali stanovisko, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Uplatnil si právo na náhradu trov konania.

Žalovaná H. Č. uviedla, že súhlasí so všetkým, čo uviedol jej právny zástupca.

Žalobca k žalobe pripojil Žiadosť o poskytnutie hotovostného úveru mPôžička zo dňa 25.1.2009, ktorou žalovaná požiadala o úver vo výške 2.330 Eur s dobou splatnosti 60 mesiacov.

Medzi účastníkmi konania bola dňa 25.1.2009 uzavretá Zmluva o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“. Žalovanej bol poskytnutý úver v maximálnej výške 2.330 Eur. Úver bol poskytnutý na obdobie 60 mesiacov, konečná splatnosť úveru bola určená dňom 24.1.2014 s tým, že úver je splácaný v mesačných splátkach v súlade s výpočtom splátok stanoveným v harmonograme splátok na účet č. 4201208797/8360. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 17,81%. Celkové náklady spojené s úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú sumu 1.107,90 Eur. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver bola 19,29%. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 16,50% ročne. Podľa pripojeného harmonogramu splátok mal byť úver splácaný od 25.2.2009 do 24.1.2014 mesačnými splátkami vo výške 57,28 Eur.

Poslednou výzvou na uhradenie dlhovanej čiastky/odstúpenie od zmluvy zo dňa 29.9.2012 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie dlhovanej sumy 257,87 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 180,58 Eur, nezaplatených úrokov vo výške 30,81 Eur a poplatkov vo výške 46,48 Eur. Na zaplatenie uvedenej sumy vrátane poplatku za upomienku vo výške 23,40 Eur vyzval žalobca žalovanú najneskôr do 7 dní od doručenia výzvy, ako aj uhradenia všetkých ostatných dlžných čiastok, ktoré budú splatné po doručení výzvy na účet mBank. Zároveň upozornil, že ak nedôjde vo vyššie uvedenom termíne k uhradeniu dlhovanej sumy, je táto výzva zároveň aj odstúpením od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička č. HMP031735582. Táto výzva/odstúpenie od zmluvy bola doručená žalovanej dňa 5.10.2012.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Nálezom Ústavného súdu SR č. I.ÚS/402/2013-10 zo dňa 19.6.2013 bola potvrdená rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, ktoré síce priznávajú, že úver je absolútnym obchodom, pričom na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak pokiaľ ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou a ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu a teda o typický občiansko-právny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občiansko-právne vzťahy. Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Súd nijako nepopiera, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Ešte dôležitejšou skutočnosťou však je to, že v prípade úverovej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi, sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou a tiež ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typický občiansko-právny vzťah. V tomto prípade nie sú pochybnosti o tom,

že predmetná zmluva je zmluvou typovou a žalovaná nepoužila predmet plnenia na podnikanie. Rovnako nie sú pochybnosti o tom, že veriteľ je podnikateľ a predmet plnenia sa týka jeho podnikateľskej činnosti.

Z toho dôvodu, že uzavretá úverová zmluva má spotrebiteľskú povahu, dopadá na ňu právna ochrana vyplývajúca z ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka. Postavenie spotrebiteľa nie je prípustné zhoršiť oproti právnej úprave Občianskeho zákonníka, vrátane právnej úpravy odstúpenia od zmluvy, a to ani v prípade úveru, ktorý je absolútnym obchodom. V rámci kolízie dvoch noriem upravujúcich totožný inštitút sa však použije občiansko-právna úprava. Aplikácia Obchodného zákonníka by v danom prípade predstavovala rozpor s ustanovením § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktoré je v súlade s právom Európskej únie, ktoré umožňuje členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľov aj prísnejšie opatrenie, než aké odporúča Smernica rady 93/13/EHS. O rozpor s ustanovením § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka by sa teda jednalo v prípade, ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie.

V tejto veci je úprava odstúpenia od zmluvy podľa § 48 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľa priaznivejšia, lebo vychádzajúc z odstavca 2 tohto ustanovenia, v dôsledku odstúpenia od zmluvy dochádza k zrušeniu zmluvy od samého počiatku, teda ex tunc. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa k zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje.

Podľa § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde. Uvedený okamih nastáva vo väčšine prípadov zročnosťou (splatnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Zročnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu.

V tomto prípade posledná výzva na úhradu dlhovanej sumy/odstúpenie od zmluvy zo dňa 29.9.2012 bola doručená žalovanej 5.10.2012. Žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlhovanej sumy do 7 dní odo dňa doručenia výzvy, t.j. do 12.10.2012. Dňom 13.10.2012 došlo k odstúpeniu od zmluvy a začala plynúť 2-ročná premlčacia lehota v zmysle § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka na uplatnenie nároku - zaplatenie dlhovanej sumy. Žaloba však v tomto prípade bola podaná po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty, keď bola podaná 6.10.2015.

Preto súd prihliadol na námietku premlčania vznesenú právnym zástupcom žalovanej a z toho dôvodu podanú žalobu v plnom rozsahu zamietol.

Žalovaná mala v konaní úspech, preto jej podľa § 142 ods.1 O.s.p. vzniklo aj právo na náhradu trov konania. Žalovanej vznikli trovy konania tým, že bola v konaní zastúpená advokátom. Právny zástupca žalovanej si uplatnil právo na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 504,11 Eur v súlade s príslušnými ustanoveniami § 10, § 13 ods.1, § 16 ods.3, § 17 ods.3 a § 18 ods.3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu na začatie konania, účasť na pojednávaní dňa 13.5.2016) po 51,45 Eur, 3 x režírný paušál po 8,58 Eur, čo je spolu 180,09 Eur. Náhrada za stratu času za 165 minút cesty z Košíc do Zvolena a za 165 minút cesty zo Zvolena do Košíc predstavuje za

12 aj začatých pol hodín po 14,30 Eur sumu 171,60 Eur, z ktorej si právny zástupca žalovanej uplatnil len 150 Eur. Náhrada - cestovná náhrada predstavuje pri najazdených 418 km z Košíc do Zvolena a späť, základnej sadzbe 0,183 Eur za kilometer, cene pohonných hmôt 1,165 Eur za 1 liter, priemernej spotrebe 6,20 l na 100 km celkove sumu 106,69 Eur, z čoho si právny zástupca žalovanej uplatnil len sumu 90 Eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 420,09 Eur a po pripočítaní 20% DPH sumu 504,11 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).